

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

397

Szerző

Hely

Cím Cigányok. / Lakásnyomor /

Idő 1913

Forrás: Pesti napló

Személy

Bp.
(Hely)1913 1/4
(Idő)

(Köt. v. füz.) Oldalsz.

Helyszám

Cigányok.

(Saját tudósítónktól.) Fényes, tükrös kávéházakban, előkelő éttermekben, fehér ingmellettel, szmokingban ott muzsikál a cigány. Faraó késő ivadéka. A keze nem fárad el, estétől reggelig huzza a nótákat, közbe iszik és összetetegeződik a legelőkelőbb urakkal. Amikor pedig bezárják a „boltot“, akkor a hóna alá kapja a hegedűjét, feltűri a kabátja gallérját és elmegy egy másik kávéházba mulatni. Mert itten már ő mulat, itten ő az ur és rendesen elkölt mindent, amit fáradságos muzsikálással összeszerzett. Mert csak nagyon kevés muzsikos cigány van, aki a zene befejeztével hazamegy. Hogy miért, az kiderül ebből a kis pesti riportból.

A Déri-utca 3. számú ház. Kétemeletes, nagy épület. Kívülről egészen rendes, csinos épület benyomását teszi, de belül azután annál borzasztóbb. A kapubejárat egyenetlen és vaksötét, a lépcsők rozogák és az egész házban valami fojtó szag terjeng. Harminckét lakás van a házban. Amikor belépünk, az udvaron négy-öt gyermek hancurozik. Kettő közülök valami deszkaemlévényen ugrál jobbra-balra és távortartani igyekeznek a többiekkel, akik fel akarnak jutni az emlévényre. Port-Arthur rég feledésbe ment. Talán már rá sem emlékszik fiatal gyerekfejűk. Most már újszó reng az ajkukon. Lüle-Burgasz ordítják és püfölik egymást. De mihelyt megláttak, felhagynak a csatározással és elénkbe jönnek.

— Muzsika tetszik? — kiáltják öten egyszerre.

— Tessék velem jönni, az én apám a Horváth Ferkó, nagyszerű muzsikos.

— Velem jöjjön, ajánlja egy másik, az apám a híres Fekete Tóni, a legjobb cimbalmos.

Igy kínálgatják a gyerekek a szülők tehetőségét. De mihelyt meglátják, hogy eszem ágában sincsen bandát rendelni, magamra hagynak és tovább játszanak. Mit érdelem akkor én már őket. Fontosabb akkor Lüle-Burgasz.

Az emeleteken sűrűn egymás mellett vannak a lakások. A legtöbb szoba-konyhából áll. De azért tömeglakás majdnem valamennyi. Bent a konyhaajtó felett ott a hatósági tábla, amely szabályozza, hogy hányan lakhatnak egy szobában. De kit érdekel itt a hatósági tábla. Tömeghajlékok ezek a szó szoros értelmében. Van lakás, ahol huszan, sőt huszonötön is hálnak. Ágyban és a földön vegyest. Oh, ezek az emberek nem kényesek, távolról sem. Akinek ágy nem jut, az a földre fektetett derékaljon vagy felhintett szalmán alszik.

Az egyik lakásban egy köhécselő öreg asszony fogad. Az arcbőre olyan, mint a pergamen. Alig beszél.

— Bizony — mondja — a mai drágaságban meg kell huzni magát az embernek, hogy megélhessen.

— Igaz-e — kérdem, — hogy huszan is laknak itt egy szobában?

Az öreg asszony eleinte gondolkodik, azután nagy ravaszul behuzza a konyhából a szobába vezető ajtót és azt mondja:

— Dehogy, kérem, legfeljebb tizen. Az se egyszerre lakik benne. Tetszik tudni, ugy áll a dolog, hogy nálam leginkább muzsikos cigányok laknak. Csakhogy ezek csak nappal vannak itthon, éjszaka sohasem. Hát én éjjelre munkásoknak

adom bérbe az ágyakat. Ezek kora reggel munkába mennek. Így lakik vagy tizenöt ember. De huszonöt, Isten ments.

Igy beszélt a derék asszonyság és elmenőben még utánam szólt:

— Tessék a lépcsőn vigyázni!

Jól tette, hogy figyelmeztetett, mert alig találtam le. Amikor a kapun kifordultam, felnéztem a lakáshirdető táblára. Tizenegy kiadó ágy volt a házban.

NAPIREND. Naptár: Szombat, január 4-én. — Róm. kat.: Titus pk. — Prot.: Bella. — Görög-orosz: december 22. Anasztázia. — Zsidó: Tebeth 25. — A nap két reggel 7 óra 49 perckor, nyugszik délután 4 óra 20 perckor. — A hold két reggel 5 óra 20